

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. maj 2012
Kontor: Statsretskontoret
Sagsbeh: Christian Hesthaven
Sagsnr.: 2012-0030-0680
Dok.: 371945

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 575 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. marts 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Michael Aastrup Jensen (V).

Morten Bødskov

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 575 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren oplyse, hvordan tilsynet har vurderet, at danske særregler indenfor persondatabeskyttelse, jf. Datatilsynets pressemeddelelse af 25. januar i år, ikke har givet anledning til problemer, når EU-Kommissionen har vurderet, at nationale særregler og manglende harmonisering i Europa har kostet 3 mia. euro årligt, jf. EU-Kommissionens præsentation på Databeskyttelsesdagen den 27. januar 2012 i Landstingssalen på Christiansborg?”

Svar:

Europa-Kommissionen fremlagde den 25. januar 2012 forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og den fri udveksling af sådanne oplysninger (KOM (2012) 0011). Det er hensigten, at dette forslag til en databeskyttelsesforordning skal erstatte det gældende databeskyttelsesdirektiv fra 1995 (direktiv 95/46/EF), der er gennemført i dansk ret ved persondataloven.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af dette spørgsmål og spørgsmål nr. 576 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg anmodet Datatilsynet om en udtalelse. Datatilsynet har i den forbindelse oplyst følgende:

”Spørgsmålene henviser til en nyhedstekst, som er offentliggjort på Datatilsynets hjemmeside den 25. januar 2012 i anledning af Kommissionens offentliggørelse af forslaget til reformpakke om databeskyttelse. I nyheden udtaler Datatilsynets direktør Janni Christoffersen bl.a. følgende:

”Med en forordning falder den danske persondatalov helt bort, dvs. også de ganske fornuftige særregler, som vi har haft i Danmark i mange år, og som ikke har givet anledning til problemer.”

Der sigtes her til de regler i den danske persondatalov, som opstiller rammer for behandling af personoplysninger, der afviger fra databeskyttelsesdirektivets ordlyd, idet den danske lovgiver har udnyttet det manøvrerum, som direktivet giver medlemslandene ved implementeringen.

Særreglerne i persondataloven er for de flestes vedkommende kommet ind i loven som følge af det udvalgsarbejde, der foregik med henblik på gennemførelse af databeskyttelsesdirektivet. Her udformede et bredt sammensat registerudvalg betænkning 1345/1997 om behandling af personoplysninger med forslag til den fremtidige danske regulering på området. På denne baggrund – og med tilføjelse af enkelte yderligere særregler i

forbindelse med forslaget behandling – blev persondataloven vedtaget med et bredt flertal i Folketinget og trådte i kraft den 1. juli 2000.

Der kan f.eks. nævnes reglen i persondatalovens § 10, som giver forskere mulighed for at inddrage følsomme personoplysninger fra centrale sundhedsregistre mv. i deres forskning uden at indhente samtykke fra borgerne. Et andet eksempel er persondatalovens § 9, som giver virksomheder og myndigheder mulighed for at etablere såkaldte retsinformationssystemer, hvor der informeres om retspraksis og administrativ praksis på væsentlige samfundsområder.

Senere er der kommet enkelte yderligere særregler til i persondataloven. Dette er navnlig sket i forbindelse med ændringer på tv-overvågningsområdet.

Datatilsynet er ikke bekendt med grundlaget for de tal, som omtales i spørgsmålet, hvor det er anført, at nationale særregler og manglende harmonisering i Europa har kostet 3 mia. euro årligt. Det er således ikke klart for tilsynet, om der i denne beregning er taget højde for effekten af særregler i en national sammenhæng, eller om der alene er foretaget en vurdering i forhold til virksomheder, organisationer mv., som opererer i flere lande.

Det bemærkes, at nationale særregler tillige findes i andre danske love end persondataloven. Her kan f.eks. nævnes CPR-lovgivningen, hvor den etablerede centrale personregistrering må antages at bidrage til effektive sags gange hos såvel myndigheder som virksomheder.”